

skattedeling mellem kommunerne i de tilfælde, hvor Københavns eller Frederiksberg kommune som skattekommune er pligtig at afgive en andel af den en skatteyder påhvilende kommunale indkomstskat til en anden kommune. Da det vil være forbundet med betydelig usikkerhed at foretage en opsplnitning af udskrivningsprocenterne i Københavns og Frederiksberg kommuner på grundlag af de faktiske udgifter til kommunale og amtskommunale opgaver i de to kommuner, foreslås det, at man fastsætter den „amtskommunale andel“, som undtages fra fordeling, til 20 pct. af den samlede udskrivning, hvilket nogenlunde svarer til den andel, som den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent i de 3 hovedstadsamtskommuner udgør af gennemsnittet af de samlede kommunale og amtskommunale udskrivningsprocenter i disse 3 amtskommuner i kalenderåret 1972.

Ordningens gennemførelse vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for staten, ligesom det administrative besvær for kildeskattedirektoratet og de to kommuner vil være af ringe omfang.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Ad nr. 1.

Med hensyn til begrundelsen for indførelsen af særlige regler for deling af kommunal indkomstskat i tilfælde, hvor en skatteyder, der har fået udpeget Københavns eller Frederiksberg kommune som skattekommune, flytter til en anden kommune eller tager ophold i en anden kommune, henvises til de indledende bemærkninger.

Ad nr. 2.

I en række tilfælde har det vist sig, at kommuner ikke har kunnet overholde den i § 4 i den kommunale indkomstskattelov fastsatte frist for anmeldelse af krav om fordeling eller omfordeling af kommunal indkomstskat. Da der ikke er adgang til at dispen-

sere fra fristen, har man ment at burde foreslå den forlænget med 3 måneder, hvorved man vedblivende opnår, at skattefordelingsproblemerne finder deres afklaring relativt kort tid efter indkomstårets udløb, medens man på den anden side sikrer, at kommunerne får rimelig mulighed for at anmelde de krav, de mener at måtte have vedrørende fordeling eller omfordeling af kommunal indkomstskat.

Ad nr. 3.

Ifølge § 15 i den kommunale indkomstskattelov tilsvare konkursboer den fallenten påhvilende kommunale indkomstskat efter samme regler, som gælder for statskattens vedkommende. Ved § 22, stk. 1, i lov om ikrafttræden af kildeskatteloven (lovbekendtgørelse nr. 185 af 8. maj 1969) er de i statskattelovens § 38, stk. 5, indeholdte regler om konkursboers tilsvare af den fallenten påhvilende indkomstskat til staten ophævet. § 15 i den kommunale indkomstskattelov har således intet reelt indhold, og ophævelse af bestemmelsen er alene af redaktionel karakter.

Til § 2.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 1, nr. 1, får virkning fra og med indkomståret 1972, der er det første år, i hvilket der udskrives en direkte indkomstskat til amtskommunerne. Såvel de statslige som kommunale skattemyndigheder vil allerede for dette indkomstår være i stand til at foretage fordelingen af den kommunale indkomstskat efter de foreslåede regler, idet fordelingen først foretages i forbindelse med slutopgøret, der finder sted i løbet af sommeren og efteråret 1973.

Med hensyn til bestemmelsen i § 1, nr. 2, foreslås det, at denne allerede får virkning fra og med fordelingen af den kommunale indkomstskat for indkomståret 1971. Denne fordeling finder sted i efteråret 1972 og ved forslaget gennemførelse vil kommunerne få mulighed for at fremsætte indsigelse mod fordelingen indtil 1. april 1973.